

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Altare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

unanimes consensu unica voce, omnibus fratribus acclamantibus, Eligimus talem: tamen quia non fuit electus per vota secreta, fuit declarata irrita electio, & loco illius fuit alter electus. Ratio est, quia forma est essentialis, data à sacro Concilio, quam non licet alterare, prout dictum est §. 1. *superius*.

Ad septimum. vide *Afflic. decis. 168. n. 2.* ubi in facto respondetur negativè.

APOSTOLI.

Primò, Apostoli in iudicio unde dicantur, quot sint genera ipsorum, vide gloss. *in c. 1. in ver. petat apostolos, in addit. de appellat. & Pengam. in com. 31. super. 3. par. Direct. inquisit. & Hostien. in sum. tit. de appellat. §. qualiter, ver. dicuntur autem Apostoli.*

Secundò, terminum ad petendum Apostolos, vide *in c. ab eo, de appellat. lib. 6.* qui est triginta dierum, licet hic terminus possit restringi à iudice à quo. *Clem. 2. & ibi gloss. de appellat. Maran. 6. p. de appell. n. 223. & Clem. quamvis, & ibi gloss. in ver. centum, eo titul.*

Tertiò, terminus ad recipiendum currit à die sententiæ, si pars habuit de hoc notitiam, secus, à die appellationis, *decis. Rota 5. in novis. de appellat. & gl. in c. ab eo, in ver. triginta dies, loc. cit. n. 222.*

Quartò, quomodo debeant peti, vide *dictam Clem. 2. & d. c. ab eo, & ibi gl. in ver. instanter.*

Quintò, an debeant dari clausi, & sigillati, vide gloss. *in d. Clem. 2. in ver. oblatos, in fin.* ubi videtur dicere quòd non clausi, *argum. c. inimasti, extra, de appellat.*

Sextò, apostoli tradendi sunt appellanti non autem appellato, quia appellatus potest prosequi appellationem in casibus sibi permisis, licet non petierit apostolos. Gemin. *in cap. ut super notab. 1. per illum tex. de appellatione libro 6.*

ATTENTATA.

Primò, an lite pendente attentata sint revocanda; vide *Afflic. decis. 131. numero 1.* & non impediunt quò minus procedatur in causa principali, adde *Cap. decis. 72.*

Secundò, an prius diluenda, quàm eatur ad negotium principale, idem *dec. 98. num. 3.*

Tertiò, attentata sunt revocanda in qualibet parte litis, idem *Afflic. decis. 352. num. 4.*

ALTARE.

Primò, altare est duplex, stabile, & portatile; potest esse lapideum, & ligneum, sed primum potest solum christi unctioe consecrari, non secundum, & passim videmus uti altaribus ligneis. *cap. altaria. lib. 1. de consec. d. 1.*

Secundo, quantæ debeant esse magnitudinis, videto pro praxi instructiones positas in actibus ecclesiæ Mediolanensis, ubi pulchra habetis *in tit. de altaribus.*

Tertiò, in altari nuper ædificato, & non consecrato potest celebrari, modò adsit altare portatile, & sit in Ecclesia, in qua de licentia Episcopi consuevit celebra-

lebrari, c. nemo, de consecrat. dist. prima, Selva tract. de benef. 1. p. quest. 5. num. 226. cap. missarum, ea. dist. Diaz. in prac. crim. Can. c. 34.

Quartò, quibus modis altare stabile execratur, vide Sylvest. in ver. altare, §. 6. Tabie. eod. ver. n. 7.

Quintò, altare portatile potest fieri tribus modis, Sylvest. loc. cit. §. 2. Primò ex ligno, & in medio ejus lapis sub quo sunt reliquiæ. Secundò ex ligno, & lapide in medio, & in medio lapidis sigillum sub quo sunt reliquiæ. Tertio ex lapide, & in medio lapidis lapis alter continens sigillum: sed primus & tertius modi sunt in usu frequentiori.

Sextò, si sit ex ligno, & lapis sub se contineat reliquias, lapis ille debet esse capax expedis Calicis, & Hostiæ, aliàs non, Sylv. loc. cit. §. 1. & 6. & execratur primò quando amoveatur sigillum, i. lapis medius à lapide, vel à tabula, i. si amoveatur lapis ille, sub quo continentur reliquiæ, quia in conjunctione lapidis cum lapide, vel cum tabula consistit consecratio; tam si altare est mobile, quam si stabile, Host. in c. 1. de consec. Eccl. vel alt. Tancredus, & Jo. And. ibid. & Panor. n. 3. D. Ant. 3. p. tit. 12. c. 6. §. 9. ubi dicit, quòd si lapis sigilli amoveatur à ligno, vel ab altari, vel à lapide, in quo compaginatus est, execratur altare, per c. si motum, de consec. dist. 1. & gl. ibi, in ver. altare, Innoc. in c. 1. num. 2. de consecrat. Eccl. vel alt. ubi dicit, quòd si mensa fuerit penitus destructa, vel enormiter fracta, execratur altare; secus verò, quando non est enormiter fracta, etiamsi sit portatile, Tab. loc. cit. Panor. in c. ligneis, n. 2.

eo tit. Tabien. loc. cit. §. quinto, adeò quòd tribus modis execratur altare tam stabile, quam portatile: primò, quando amoveatur lapis sigilli, & decidit, vel excludatur à ligno, vel à lapide: secundò, quando enormiter frangitur; Navar. cap. 25. numero 83. not. 17. Joan. And. in novel. cap. 1. eodem titulo. licet in primo dicto videatur variare gloss. in dicto capitulo primo, in ver. altare, & Hostien. videtur confirmare primum dictum ipsius gloss. nempe, quòd si solùm amoveatur lapis, & non frangatur notabiliter, quòd non indigeat reconciliatione: sed tunc tene primum, quia securius, ut patet ex Doctoribus cit. Adde tertio, quando amoveantur, vel tollerentur reliquiæ; cap. 1. de consecratione Ecclesia, vel altaris. Abbas in capitulo secundo, numero primo, de jure patronat. & Innocent. in rubr. de consecratione Eccles. vel altaris, num. 2. dicit tunc execrari, quando junctura fuerit mota, quia in illa conjunctura, seu conjunctione præcipue intelligitur esse consecratio altaris.

Septimò, Altare quomodo debeat sepij, & alia ornamenta habere, vide Sylvest. loc. cit. à n. 55. §. 2. & infra. vide Conc. Turon. XI. can. 3.

Octavò, in consecratione tam altaris stabilis, quam portatilis, an sint necessariæ reliquiæ, & quid si deficientibus reliquiis possit apponi corpus Christi, id est, aliqua pars hostiæ consecratæ, negativè ad omnia hæc respondet Selva loc. cit. à num. 107. & infra.

Nonò, an pro altari nondum ædificato possint interpretari indulgentiæ, respondetur negativè, & vide inferius in ver. indulgentia, §. 8.

Deci-

Decimò, altaria, quæ interdum sunt in quibusdam capellis per agros, aut per vias, debent everti per Episcopos. Conc. Carthag. V. cap. 14. ita auctor Conc. Sum, & hoc nota pro visitationibus.

ARREPTITII, SEU ENERGUMENI.

Primò, quib. ex causis homo fiat arreptitius, id est, possideatur à dæmone, quoad corpus, vide Sylvest. in *tractatu de strig. lib. 2. cap. 2. puncto 5.* ubi enumerat quinque causas; primò pro suo merito, sicut de Severo in vita B. Martini habetur, secundò pro levi & aliena culpa, tertio pro peccato veniali ipsius, quartò pro peccato gravi alieno, quintò pro peccato graviproprio, & sic non est verum, quod vulgo dicitur, quod semper propter peccatum mortale quis arripiatur à dæmone, Sot. 4. sent. dist. 6. q. 2. art. 2. D. Thom. 3. p. q. 49. art. 2. ad secundum argum. Gabriel 2. sent. dist. 8. q. 2. art. 1. Doct. expositores super c. 12. 2. Corinthiorum, super illa verba, *Angelus Satana qui me colaphizat. tract. de fuisse demonum, c. 11.*

Secundò, cur interdum non liberentur? septem causas enumerat idem Sylvest. c. 11. puncto 3. Prima, circumstantium fides exigua; secunda, peccatum sustinentis maleficium; tertia, negligentia exhibentium remedia; quarta, exorcistæ in fide vitium; quinta, ut virtus notificetur in alio, quàm in exorcista, sexta, purgatio eorum qui patiuntur; septima, ob ritum in Baptismate non bene in totum observatum.

Tertio, cur fœminæ potius arripiantur, quàm mares, vide eund. c. 5. puncto 1. ubi assignat quinque rationes. Alphons. de Cast. lib. 1. c. 16. de just. heret. puncto.

Quartò, cur potius arripiantur virgines, puellæ simplices, videto Laur. Anan. tract. de nat. dam. lib. 4. fol. 201. D. Thom. in q. de potentia, q. 6. art. 10. ad 4. S. August. lib. 11. de civ. Dei.

Quintò, arreptitii non sunt verberandi, nec fumo, sulphure, aut alapis vexandi, cum exorcizantur, quia hæc dæmon parum curat, & pauperimus obsessus sentit solum dolorem, Syman. de cath. instit. ut. 63. num. 32. nec quibusdam herbis, seu musicis vexandi vel dulciendi. Navar. cap. 11. num. 38. notab. 31. sed Flagellum dæmonum c. 3. dicit quod sic, & refert Josephum lib. 8. antiquitatum, & licet aliqui possint expellere dæmonem rebus sensibilibus, tamen non sine exorcismis Ecclesiæ, idem ibidem ex mente & ex censura sanctissimæ Inquisitionis, quia multi possunt expellere dæmones arte magica, id est, per pacta cum dæmone tacita, vel expressa, ut homines in errore teneat. Bar. Sibilla spec. p. 9. q. 2. c. 8. 3. decis.

Sextò, optimum remedium in exorcizandis est, primò bona vita exorcistæ, secundò, confessio, & communio ipsius obsessi, jejunium, oratio, & eleemosyna. exorcismus fiat in loco sacro, cum paucis circumstantibus sine curiositate, & hæc omnia sunt notanda pro practica quotidiana, & multa reperiuntur in sacra Scriptura.

Septimò pro exorcismo habeantur Sacer-